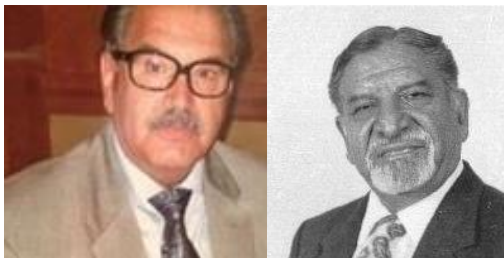

۲۰۱۸/۰۶/۰۶

م. عارف عباسی

دوست محترم و خوبی را از دست دادم!

ساعت هفت بجۀ صبح امروز محترم سید محمد سرور هاشمیان، پسر ارشد داکتر صاحب سید خلیل الله هاشمیان خبر تأثر آور وفات پدر مرحوم خود را ذریعۀ تلفون به من داد.

جناب داکتر سید خلیل الله هاشمیان نظر به مریضی که عاید حال شان بود در دمدۀ صبح امروز داعی اجل را لبیک گفته جان را به جانان سپرد و راهی سفر مقرر به سوی دیار ابدیت شد.

الحکم الی الله وانا الیه راجعون.

داکتر هاشمیان از چهره های شناخته شده جامعۀ افغانی در بیرون کشور بوده شخصیت دانشمند ، عالم، صاحب مطالعه، محقق و نویسنده چیره دستی بودند.

با تأسیس مجله آئینه افغانستان داکتر هاشمیان در یک موقع بی نهایت مهم و حساس آرزوی هزاران افغان گم کرده وطن را که غصه های هجران وطن برسینه های شان انباشته شده و گفتنی های بی شماری داشتند برآورده ساخته و خدمتی بس بزرگی به حیث روشن کننده چراغ معرفت که وسایل دیگر نبود انجام داد. با زحمات شبا روزی، مشکلات مادی و محدودیت و نابلدی با وسائل عصری فقط با یک ماشین تایپ مجله ماهواری که بیش از صد صفحه بود با محتویات عالی نشر و به سه قاره ارسال می کرد.

شناخت ما با هاشمیان صاحب از زمان سکونت شان در باغ علی مردان آغاز و در امریکا با همکاری در مجله آئینه و همکار بودن در تلویزیون پیام افغان به دوستی مؤدتی تبدیل شد و هر دو در سایت های اینترنتی می نوشتیم و در بعضی موارد اختلاف نظر داشتیم که بر روابط دوستانه ما اثری نداشت.

داکتر سید خلیل الله هاشمیان مرد صاحب اصول، عاشق وطن، صاحب مناعت و جود سخی بود. راست می گفت و در راست گویی در قید آن نبود که کی مسرور می شود و کی ملول. او یک فعال سیاسی بود و بعضاً موقف گیری ها و اصرار ورزی در صائب بودن مفکوره و طرز دیدشان برای شان مخالفین بار آورد. داکتر صاحب هاشمیان طبع نازک داشت و مریضی های چند سال اخیر بیشتر ایشان را حساس ساخت. گاه گاهی بر افروخته و بر آشفته شده سخت می نوشتند و درشت می گفتند، ولی من با اطمینان می گویم با شناختی که از ایشان داشتم که خود شان هرگز در برابر هیچ هم وطنی در دل کینه و کدورت را راه نمی دادند و قلب پاک داشتند.

من در عقب پرده برای بهبود روابط شان با دیگران سعی می ورزیدم و اکثراً به گپ های من گوش داده از رنجیده خاطران دلجویی نموده و معذرت می خواستند. در کمک و معاونت به مستمندان و فعالیت های اجتماعی دست باز داشته و سخاوتمند بودند.

داکتر صاحب هاشمیان کتب و رسالاتی نوشته و در امور فرهنگی، تاریخی و ادبی خدمات شایانی نموده اند. با عقیده راسخ مرگ را واقعیت دانسته و به زندگی دارالباقی ایمان داشتند. مرد عابد و متدین بودند.

مرگ چنین دانشمندی یک ضایعه است و من با اظهار تألم و تاثرات عمیق از بارگاه الهی برای شان طلب آمرزش نموده و به محترمه خانم صاحبه شان و اولاد ها و اعضای خانواده تسلیت گفته صبر جمیل می خواهم. و از هموطنانی که بنابر دلیلی از این شخصیت محترم که صفات بس بر گزیده داشتند رنجیده خاطر باشند خواهش می کنم که برای شان دعای مغفرت نمایند.

